

linger at indrømme Arbejdernes rimelige Krav. De ville sige som saa: Staten har nu paalagt os nye Byrder til 3 Mill. Kr. til Militærvæsenet, vi ere derfor daarligere i Stand til at bevilge rimelige Lønfordringer, end vi ellers ville være. Indirekte kommer det saaledes til at gaa ud over Arbejderklassen. Derfor er ogsaa Arbejderklassen interesseret i, at de almindelige Skatter ikke ere højere end absolut nødvendigt, selv om disse Skatter tages paa en forholdsvist retfærdig Maade. Arbejderklassen er som det afgørende og væsentlige Led i hele det produktive Samfund interesseret i, at Skatterne ikke ere højere end absolut nødvendigt. Ogsaa af den Grund ere vi saa udprægede Modstandere af Militærvæsenet, som vi ere. Skal det nu ved Hjælp af det ærede Medlem fra Hillerød komme til et raadent Forlig, er det kun en Station paa Vejen. Saa bliver det netop saa raadent et Forlig, at hele Højre Dagen efter vil sige: Nu skal vi til at afhjælpe Manglerne! Saa gaar Svikmøllen, saa gaar Skruen. Det vide vi saa har Højre faaet saa meget, at det kan sige: Nu ere Manglerne saa aabenbare, at nu maa vi for Alvor til at afhjælpe dem, og saa fortsætter og fortsætter man stadigt højere op, som i alle de andre Lande, der ere inde paa denne ulyksalige Vej, som man ogsaa vil have os ind paa her. Saa tror jeg, vi kunne sige Godnat til almindelige sociale Reforme. Saa kan Arbejderklassen, selv om den ikke direkte rammes ved en Formue- og Indkomstskat, belave sig paa haarde Tider.

Vi foretrække at gaa en anden Vej, nemlig i Stedet for at forøge Skatten, hvad vi ikke anse for nødvendigt, at formindske Statens Udgifter, at nedsætte de militære Udgifter og helst afskaffe dem. Vi mene, at det er Vejen, som særlig et lille Land i vore Dage maa gaa, for at kunne klare sig i den stadig voldsommere internationale Konkurrence, i hvilken et lille Land, lige saa vel som den lille Bedrift, har vanskeligt ved at klare sig. Men vi have en Mulighed, som de andre ikke have, netop i Kraft af vor Magtesløshed, nemlig den, at vi kunne lægge det til Side, som ikke alene ikke duer, men tilmed er til Skade og Fare for vort Land, og derved stille Landbrug, Haandværk, Industri og Handel gunstigere i Konkurrencen med andre Lande. Det er den Vej, vi fra socialdemokratisk Side ønske, man vil gaa.

Det er formodentlig Meningen at henvisse dette Lovforslag til et Udvalg. Jeg maatte da meget ønske, at det maatte

blive et særligt Udvalg, som kunde tage hele Statens nuværende finansielle Stilling op til Behandling. Jeg haaber som sagt allerede nu at faa Oplysninger af den højtærede Finansminister, men i et saadant særligt Udvalg ville vi kunne faa dem yderligere supplerede.

Birek: Denne Lov er vigtig nok i sig selv, men den har ikke den politiske Interesse som de militære Lovforslag, vi lige have behandlet. Det er jo ikke i og for sig behageligt hverken for Regeringen at skulle forelægge eller for os andre at skulle anbefale et Lovforslag om 3—3½ Mill. Kr. ud af Borgernes Lommer. Men naar vi anerkende, at Militærudgifternes Forhøjelse er nødvendig, maa vi ogsaa være villige til at skabe den særlige Dækning, der kræves. Jeg maa derfor sige, at jeg for mit Vedkommende staaer umaadelig velvilligt til det Lovforslag, der fremlægges her af Regeringen, men da Forord nu en Gang ikke bryder nogen Trætte, skal jeg tilføje, hvad jeg særlig har Grund til at understrege, efter at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har talt, at denne Velvillie overfor det foreliggende Forslag er ganske bestemt afhængig af, at Provenuet af denne Lov anvendes til Dækning af disse Militærudgifter, med andre Ord, at denne Lovs Skæbne er ganske og nøje sammenkoblet med Militærlovforslagene, saa at hvis de falde bort derved, at de ikke blive gennemførte, falder ogsaa Højres velvillige Stilling til dette Lovforslag bort. Jeg har sagt dette, fordi jeg tror, det er rigtigt at sige til de Herrer fra anden Side, at Bordet fanger ikke, vort Tilbud er et betinget Tilbud, og Betingelsen maa opfyldes.

I sit Princip fastholder Forslaget jo Progressionen, Højre er i høj Grad, maa ske mere end noget andet Parti, et Middelstandparti, men den store Del af Middelstanden er ikke i Stand til at bære meget store Skatter. Derfor vil Højre som saadant ganske vist staa velvilligt til en progressiv Skat, men kun naar den, som denne Skat i høj Grad gør, rammer de velstillede Klasser. Jeg skal straks ved Tal vise, hvor faa der i Virkeligheden blive ramte af dette Lovforslag. Men idet det bliver de velstillede, der bære den nye Skattebyrde, maa vi, iblandt hvis Vælgere der findes mange Vælgere af den velstillede Samfundsklasse, omend denne Klasse Vælgere udgøre et saa lille Tal, at de ikke talmæssig set betyde noget som Vælgere, sige, at denne Klasse er selvfølgelig